

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۰۸/۲۷

پوهندوی آصف بهاند

په علمي او مدرنه بڼه د افغانستان د نوي نسل روزنه د وخت اړتيا ده

د هغو خلکو او قوم تباهي ډيره نږدې ده چې
له سواد، کتاب، مطالعي، تعليم، بنونځي
او پوهنځي نه ځان لرې ساتي!

په اوسني عصر کي، په نوي او علمي
بڼه، د نوي تکنالوژي په دايره کي،
د نوي نسل روزنه يوه اړتيا ده.

د ۲۰۱۸ کال د جولای پر يويشتمه نېټه، د افغانستان د ملي تحریک گوند په بلنه، د «افغانستان نن او سبا» تر سرلیک لاندې يو علمي سیمینار جوړ شوی و. لاندې مقاله مي د همدې سیمینار له پاره لیکلي وه او په یاد سیمینار کي مي په لنډ ډول واوروله.

پر افغانستان باندې د جگړې سونامي نه رازیریدلي گڼي نورې سونامي گانې راغلي او زموږ ټولنه او خلک يي له هره اړخه ځپلي دي. زموږ د ټولني او هيواد د ټولو برخو بنسټونه يي ويجاړ کړي، په تيره بنسټونه او روزنه چې پایله يي زموږ د هيواد د څلورو نسلونو بي سواده يا کم سواده پاتي کيدل دي؛ خو له دې ټولو نا خوالو سره، سره زموږ نوي نسل د زدکړو ليوال و او دی او هر کله او هر چیري چې ډير لږ امکانات هم ورته برابر شوي دي، له هغو نه په استفادي سره يي، پر ځان هر رنگ زحمتونه گاللي دي او د نوي عصر نويو زدکړو ته يي د خپل ټيټر او ذهن کتاب پرانستې دی او زدکړي يي کړي دي.

ما څو ځلي په ټينگار سره ويلي دي:

د هغو خلکو او قوم تباهي ډيره نږدې ده چې له سواد، کتاب، مطالعي، تعليم، بنونځي او پوهنځي نه ځان لرې ساتي!

که په يوه ټولنه کي زدکړي لږ او د گوتو په شمېر وي يا هيڅ نه وي، هغه ټولنه او هغه خلک هره ورځ لا هر ساعت له لسگونو ستونزو سره په عملي ډول لاس گريوان وي. دلته به يي يو ژوندی مثال وړاندې کړم:

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکي په خبر و لولئ

د ۲۰۱۷ عيسوي کال د فبرورۍ په دريمه نيټه په **مېډيا** کې له پکتیکا څخه د هغې يوازينۍ متخصصې ډاکټرې د بيرته وتلو خبر خپور شو چې د هغې سيمې د نيم ميليون وگړو له پاره يې د «ايک انار، سو بيمار» په ډول کار کاوه، دا چې د خلکو دې خدمتگاري، په پکتیکا کې خپله دنده د کومو دلايلو او ستونزو له مخې ودرلوله او يا بيرته ورځې که نه ورځې، زه نه پرې غږيرم، دلته اصلي پوښتنه دا ده چې، په داسې يوه سيمه کې چې نيم ميليون وگړي په کې ژوند کوي، ولې په دې نيم ميليون وگړو کې يوه ډاکټره نه شته، سم ښوونځي نه شته، يوه ښځينه ښوونکي نه شته او ولې دا سيمه او د دې سيمې خلک له تعليم سره داسې مرور دي، دلايل به يې کوم وي؟

سره له دې چې په لسگونو ځلي نه، په سلگونو ځلي هم نه، بلکې په زرگونو ځلي د مطالعې، زدکړو او تعليم مهم والی په نظري او عملي ډول ثابت شوی دی، خو زموږ ځينې هيواد وال بيا هم خپلې لوني او زمان ښوونځي ته له تگ نه منع کوي.

ما (آصف بهاند) پانينو ستونزو ته په پام سره، د ۲۰۱۶ کال په پنځمه مياشت کې د «چيري چې ښوونکي نه وي» تر سر ليک لاندې يوه مقاله وليکله او په **تاند** او **افغان** جرمن آنلاين کې د يادې مياشتې په ديارلسمې نيټې خپره کړه. په دې مقاله کې د همدې ميرمنې يادونه هم شوې ده او ځينو نورو تعليمي ستونزو او د زدکړو او ښوونځي پر ارزښت او مهم والي هم خبرې شوي دي.

په ټوله نړۍ کې دا يوه منل شوې خبره ده چې: چيري چې ښوونکي وي، هلته ډيوې وي، هلته رڼا وي او چيري چې ښوونکي نه وي، هلته نه ډيوې وي او نه د رڼا څرک.

دا ښه په ياد ولرئ: تر څو نوی نسل په سمه توگه و نه روزل شي، هيڅکله د سمون تمه و نه کړئ. د نوي نسل له روزلو پرته به تل له ستونزو او بدمرغيو سره لاس گريوان اوسئ!

د نوي نسل د روزلو له پاره هر پل چې اوچتيري، زه يې داسې انگيرم چې د نوي ژوند د کلا پر ديواله يوه نوي او زرينه خښته ايښودل کيږي.

زه په دې عقیده يم چې د نوي نسل سمه روزنه، د ژوند نيالگي ته اوبه ورکول دي. که نوی نسل په علمي ډول، د اوسنی زماني له غوښتنو سره سم و نه روزل شي، د ژوند چينه او د راتلونکي نسل ونه مو وچه وگڼئ!

اوس چې زموږ د هيواد ډيره سلنه وگړي د سواد له نعمت نه محروم دي، د هغوی د سواد زدکړه هم مهمه مسأله ده. د سواد زدکړې مسأله په هره ټولنه کې د پرمختگ يو بستيز شرط گڼل کيږي. د نوي نسل روزل د سواد له زدکړې پيل کيږي، بيا ښوونځی، ورپسې د مطالعې نهضت پياوړي کيدو او مطالعه په يوه منلي دود باندې بدلول دي.

په ژوند کې د برياليتوب يو راز، بينا او رڼې سترگې دي. کله چې سواد نه وي، سترگې رندې وي په هره ټولنه کې سواد او د سواد له لارې تر لاسه شوې پوهه، د هغه څراغ حيثيت لري چې هر انسان کولای شي د ژوند تياره لار پرې روښانه کړي او پرته له ستونزو په رڼو سترگو د ژوند پر لاره په استوار ډول قدم کيږدي.

که يې د فورمول په ډول په نظر کې ونيسو، بيسواډي د ټولو ستونزو مور ده. کله چې سواد نه وي، مطالعه، پوهه او علم نه وي او کله چې پوهه نه وي د هغې ټولني وگړي به تل له داسې ستونزو سره مخ وي، لکه اوس چې زموږ ټولنه او خلک عملاً ور سره لاس گريوان دي.

زه ټوپکوال وژونکی او قاتل قهرمان نه گڼم، زما له پاره قهرمان هغه څوک دی د سواد، پوې او نوي نسل په روزلو کې عملي کار کوي، زما قهرمانان هغه څوک دي چې د راکتونو په ځای کتابونه وېشي.

د نوي نسل د روزلو په سلسله کې ما په لومړي گام کې د کوچنيانو ادبياتو ته د اړينې پاملرنې په خاطر لومړی يو کتاب (د کوچنيانو ادبيات، ۱۳۶۶ کال چاپ) او ورپسې مې د مهاجرت په چاپيريال کې «د کوچنيانو ادبيات، تاريخي پس منظر او اوسنی حالت» تر نامه لاندې گڼ شمير مقالې ليکلې دي، چې اوس «د کوچنيانو ادبيات، تاريخي پس منظر، اوسنی حالت، دويم ټوک» تر سرليک لاندې په آنلاين **بڼه** تر لاسه کېدای شي.

د هغو تر څنگه مې، بيا هم د نوي نسل د روزلو په پار د مطالعې د عاميدو له پاره، د مطالعې د مهموالي، د مطالعې په برخه کې د شته ستونزو او د دې ستونزو د حلارو په باب گڼې مقالې ليکلې دي، چې د ځينو سر ليکونه يې دا دي:

– زموږ تعليمي نظام او د جهادي **کتابونو** لړۍ،

– د افغانستان بنوونیز نظام جامعة الصالحات، اشرف المدارس یا د نوي نسل...؟

– نوی نسل، مطالعه ستونزی او نوي هیلې،

– کتاب، مطالعه او زموږ دریخ (د کتاب د نړیوالې ورځې په مناسبت) ،

– څو بیسواده نسلونه او زموږ مسوولیت،

– د مطالعي دود او دوی وروستی مقالې،

– کتاب سوځونه ونه،

– څو مقالې، څو څپیری او یو یاد داشت،

– مشرانو تاسې د توپک تخم کرلی ولې؟

– یو تصویر، زر خبرې (د مطالعي د پلویانو نوي گامونه)،

– قلم، توپک او چکچکې،

– تعلیم، کتاب وپشنه، مطالعه او قلملار ټولنه،

– «راتلونکی نسل بناد کړئ» (د نوی نسل نوي روزنه)،

– چیرې چې بنوونکی نه وي،

د دغو یادو مقالو په ترڅ کې مې وخت په وخت ټینګار کړی دی چې د نوي نسل روزنه یو اړین کار دی او که نوی نسل و نه روزل شي، ممکنه نه ده چې د یوې ټولني د پرمختګ، آبادۍ او بنیرازی بنسټ دې کینودل شي او د دې هیلې د پوره کیدو بنسټ سواد زدکړه او منظمه مطالعه جوړي.

نن سبا لیدل کېږي چې زما او ما ته ورته د نورو فرهنگي دوستانو د هیلو غوټې په غوریدو دي او په دې ورسټیو کې په لومړي گام کې د کوچنیانو د ادبیاتو په برخه کې د پاملرنې وړ کارونه شوي دي.

په افغانستان کې د ورسټیو څلورو لسيزو د ستونزو هر اړخ ته چې نظر واچول شي، د رامنځ ته کیدو عوامل او منفي پایلې یې مور ته وایي چې د تعلیم نشتوالی د ټولو ستونزو د رامنځ ته کیدو مور او لامل ده. نو پر دې بنا د هر ډول تحلیل پایله دا وایي چې په افغانستان کې یو ژور تعلیمي بدلون ته اړتیا لیدل کېږي.

ډیری روڼ اندي په دې فکر دی چې څو په ټولنه او خلکو کې بنیادي فکري بدلون را منځ ته نه شي، په ټولنه او عیني عملي ژوند کې د مثبت بدلون تمه یو نا سم کار دی. په مثبت لوري د خلکو د ژوند د هر اړخیز بدلون له پاره یوازینی لار تعلیم دی، د همدې دلیل له مخې باید په تعلیم او زدکړه باندې ډیر ټینګار وشي، که ډیر په ابتدایي بڼه هم وي.

له بده مرغه چې زموږ په ټولنه کې بی سوادې او د تعلیم ډیره ټیټه کچه عامه ده او پایله یې دا ده چې ټولنه او هیواد مو ورسته پاتې، د تمدن له کاروانه وروسته او په عیني ژوندانه کې له زرگونو ستونزو سره لاس گریوان یو؛ خو د با تعلیمه او د زدکړو داسې بیلګې هم لرو چې د زدکړو، کارونو او لاسته راوړونو یادونه یې په ویاړ سره کولای شو. څو تنه د غوره بیلګو په توګه:

– استاد ډاکتر محمد تنها،

– ډاکتر وحید آرین،

– ثنا ساپی،

– مریم امر خیله،

د پاڼو شمیره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

– نجیبه لیمه،

– ویسا ورونه،

– احمد ولي اخکزی،

او...

څنگه چې لیدل شوي دي د نوي نسل د روزلو د انساني هیلې د پوره کیدو له پاره په عملي او نظري ډول یو شمیر فرهنگیانو له اوردې مودې را په دي خوا هلي ځلي پیل کړي دي او هر کله یې خپل نظریات د رسنیو، بیلابیلو مجالسو، لکچرونو مقالو او کتابونو د لیکلو له لارې د نورو تر غورونو او سترگو پورې رسولي دي او زما هیله دا ده چې د نوي نسل د نوي او متمدني روزني په موخه دا کار نور هم عام شي.

دا بڼه په یاد ولرئ:

تر څو نوی نسل په سمه توگه و نه روزل

شي، هیڅکله د سمون تمه و نه کړئ. د نوي نسل

له روزلو پرته به تل له ستونزو او بدمرغيو سره لاس گریوان اوسئ!

دا لړۍ پای نه لري!